

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2021/1352**z dnia 6 maja 2021 r.****uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających warunki mające na celu zapewnienie, by metoda wyznaczania wskaźnika referencyjnego spełniała wymogi dotyczące jakości****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych i zmieniające dyrektywy 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Aby metoda wyznaczania wskaźnika referencyjnego była solidna i wiarygodna, powinna ona określać charakter wykorzystanych danych wejściowych oraz wszelkie kryteria mające zastosowanie w okolicznościach, w których ilość lub jakość danych wejściowych przestaje spełniać standardy niezbędne do dokładnego i wiarygodnego wyznaczenia wskaźnika referencyjnego w ramach metody, powinna podlegać ocenie w zakresie związku między przyjętymi kluczowymi założeniami a wrażliwością wskaźnika referencyjnego obliczonego za pomocą tej metody, powinna być w stanie odzwierciedlać dany rynek lub dane realia gospodarcze, które ma mierzyć, i powinna uwzględniać czynniki, w tym parametry i dane wejściowe, które są najbardziej istotne dla pomiaru danego rynku.
- (2) Wskaźnik referencyjny oblicza się przy użyciu wzoru lub innej metody obliczania w oparciu o wartości bazowe. Administratorom przysługuje pewien zakres swobody przy konstruowaniu wzoru, dokonywaniu niezbędnych obliczeń i określaniu danych wejściowych. Ten zakres swobody stwarza ryzyko manipulacji. Administratorzy powinni zatem zapewnić, aby w przypadku korzystania z takiej swobody uznania istniał odpowiedni system kontroli. W rozporządzeniu (UE) 2016/1011 uznano, że przy opracowywaniu metody wyznaczania wskaźnika referencyjnego można przewidzieć możliwość korzystania przez każdego administratora z pewnej swobody uznania. Ważne jest, aby metoda ta zawierała jasne zasady określające, w jaki sposób i kiedy można korzystać z tej swobody uznania, a w szczególności, czy swoboda ta opiera się na algorytmie czy na z góry określonej metodzie. Ponadto metoda ta powinna precyzować, w jakich okolicznościach dane dotyczące transakcji na danym rynku zostałyby uznane za niewystarczające.
- (3) Ważne jest, aby administrator był w stanie opracować metodę wyznaczania wskaźnika referencyjnego, która jest odporna na różne warunki rynkowe i która umożliwia obliczanie wskaźnika referencyjnego z uwzględnieniem jak najszerszego zakresu okoliczności rynkowych. Zastosowana metoda wyznaczania wskaźnika referencyjnego powinna zatem opierać się na adekwatnych i odpowiednich wartościach historycznych wskaźnika referencyjnego. Z tego samego powodu, a w szczególności w celu zatwierdzenia obliczenia wskaźnika referencyjnego i dokonania oceny wyników metody *ex post*, metoda wyznaczania wskaźnika referencyjnego powinna zostać poddana weryfikacji historycznej pod kątem dostępnych danych dotyczących transakcji. Taka weryfikacja historyczna powinna być badaniem *ex post*, w którym wykorzystuje się dodatkowe dostępne dane, które nie zostały wykorzystane do obliczenia wskaźnika referencyjnego, lub inne źródła danych dotyczących transakcji, albo rekonstruuje się historyczne wartości wskaźnika. Aby zapewnić możliwość walidacji metody wyznaczania wskaźnika referencyjnego, ważne jest, aby weryfikacja historyczna była przeprowadzana zarówno podczas corocznego przeglądu metody wyznaczania wskaźnika referencyjnego, jak i – w zależności od rodzaju wskaźnika – na bieżąco, po dokonaniu każdej istotnej zmiany tej metody albo przy pierwszym opracowaniu wskaźnika referencyjnego. Wyniki weryfikacji historycznej powinny znaleźć odzwierciedlenie w metodzie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 171 z 29.6.2016, s. 1.

- (4) Metoda wyznaczania wskaźnika referencyjnego, która jest trwała, powinna umożliwiać jej wykorzystanie do obliczania wskaźnika referencyjnego z uwzględnieniem jak najszerszego zakresu okoliczności, w tym skrajnych warunków rynkowych. Ważne jest zatem, aby administratorzy dokonywali oceny wpływu różnych warunków rynkowych na metodę z wykorzystaniem danych historycznych dotyczących skrajnych warunków rynkowych, które faktycznie wystąpiły, a w przypadku kluczowych wskaźników referencyjnych – z wykorzystaniem hipotetycznych danych dotyczących skrajnych warunków rynkowych, które się nie zmaterializowały.
- (5) Metoda wyznaczania wskaźnika referencyjnego, która jest możliwa do zidentyfikowania i zweryfikowania, powinna pozwalać na stałą kontrolę i sprawdzanie każdego obliczenia wskaźnika referencyjnego. Możliwość zidentyfikowania powinna obejmować dokumentację różnych etapów metody i stanowić podstawę weryfikowalności, która oznaczałaby zdolność odtworzenia historycznych wartości wskaźnika referencyjnego.
- (6) Zgodnie z zasadą proporcjonalności administratorzy pozaistotnych wskaźników referencyjnych i wskaźników referencyjnych danych regulowanych nie powinni podlegać nadmiernemu obciążeniu administracyjnemu. W związku z tym tacy administratorzy powinni mieć możliwość niestosowania niektórych wymogów jakościowych w odniesieniu do tych wskaźników referencyjnych. Ponadto, jeżeli jest to uzasadnione charakterem, skalą i złożonością ich działalności, prawdopodobieństwem wystąpienia konfliktu interesów między opracowywaniem wskaźnika referencyjnego a wszelkimi innymi działaniami administratora, a także poziomem swobody decyzyjnej związanym z procesem opracowywania wskaźnika, niektórzy administratorzy wskaźników referencyjnych powinni mieć możliwość odstąpienia od niektórych wymogów dotyczących trwałości metody wyznaczania wskaźnika referencyjnego.
- (7) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przedłożony Komisji przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA).
- (8) ESMA przeprowadził otwarte konsultacje publiczne na temat projektu regulacyjnych standardów technicznych, który stanowi podstawę niniejszego rozporządzenia, dokonał analizy ewentualnych kosztów i korzyści, które mogą się z nim wiązać, oraz zwrócił się o opinię do Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych powołanej zgodnie z art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 ⁽²⁾.
- (9) W celu zapewnienia spójności z datą rozpoczęcia stosowania art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2175 ⁽³⁾, na mocy którego do rozporządzenia (UE) 2016/1011 wprowadzono art. 12 ust. 4 tego rozporządzenia, niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2022 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Warunki mające na celu zapewnienie solidności i wiarygodności metody wyznaczania wskaźnika referencyjnego

1. Metoda wyznaczania wskaźnika referencyjnego, o której mowa w art. 12 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2016/1011, musi:

- a) być w stanie odzwierciedlać dany rynek lub dane realia gospodarcze, które ma mierzyć, oraz uwzględniać czynniki, w tym parametry i dane wejściowe, które są najbardziej istotne dla pomiaru danego rynku;

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylecia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2175 z dnia 18 grudnia 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), rozporządzenie (UE) nr 1094/2010 w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), rozporządzenie (UE) nr 1095/2010 w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), rozporządzenie (UE) nr 600/2014 w sprawie rynków instrumentów finansowych, rozporządzenie (UE) 2016/1011 w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych oraz rozporządzenie (UE) 2015/847 w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych (Dz.U. L 334 z 27.12.2019, s. 1).

- b) podlegać ocenie w zakresie związku między przyjętymi kluczowymi założeniami a wrażliwością wskaźnika referencyjnego obliczonego za pomocą tej metody;
 - c) określać charakter danych wejściowych wykorzystanych w metodzie;
 - d) określać wszelkie kryteria mające zastosowanie w okolicznościach, w których ilość lub jakość danych wejściowych przestaje spełniać standardy niezbędne do dokładnego i wiarygodnego wyznaczenia wskaźnika referencyjnego w ramach metody.
2. Administratorzy pozaistotnych wskaźników referencyjnych mogą podjąć decyzję o niestosowaniu ust. 1 lit. b) w odniesieniu do tych wskaźników referencyjnych.
3. Administratorzy wskaźników referencyjnych danych regulowanych mogą podjąć decyzję o niestosowaniu ust. 1 lit. b) i c) w odniesieniu do tych wskaźników referencyjnych.

Artykuł 2

Warunki mające na celu zapewnienie, by metoda wyznaczania wskaźnika referencyjnego zawierała jasne zasady określające, w jaki sposób i kiedy można korzystać ze swobody uznania przy wyznaczaniu wskaźnika referencyjnego

Metoda wyznaczania wskaźnika referencyjnego, o której mowa w art. 12 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2016/1011, musi określać wszystkie poniższe elementy:

- a) etap obliczania wskaźnika referencyjnego, kiedy korzysta się ze swobody uznania;
- b) kryteria, które mają być stosowane przy korzystaniu ze swobody uznania;
- c) dane wejściowe, które należy uwzględnić;
- d) w stosownych przypadkach – niewyczerpujący wykaz warunków, zgodnie z którymi:
 - (i) dane dotyczące transakcji na danym rynku należy uznać za niewystarczające i konieczne jest wykorzystanie danych dotyczących transakcji na powiązanych rynkach;
 - (ii) zastosowanie metody nie daje rezultatu, a przy wyznaczaniu wskaźnika referencyjnego należy korzystać ze swobody uznania;
- e) rodzaj powiązanych rynków, które należy uznać za odpowiednie do celów lit. d) ppkt (i).

Artykuł 3

Warunki mające na celu zapewnienie, by metoda wyznaczania wskaźnika referencyjnego była rygorystyczna, stabilna i podlegała walidacji, w tym – w stosownych przypadkach – poprzez weryfikację historyczną na podstawie dostępnych danych dotyczących transakcji

1. Metoda wyznaczania wskaźnika referencyjnego, o której mowa w art. 12 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2016/1011, musi zawierać wszystkie poniższe elementy:
- a) ocenę adekwatności i stosowności historycznych wartości wskaźnika referencyjnego opracowanego w wyniku zastosowania tej metody;
 - b) wiarygodne dane wejściowe, w tym odpowiednie wielkości ewentualnych próbek danych.
2. Administratorzy wskaźników referencyjnych zapewniają, aby wszelkie weryfikacje historyczne, którym podlega metoda wyznaczania wskaźnika referencyjnego, odbywały się *ex post* i odnosiły się do odpowiedniego horyzontu czasowego.

Weryfikacja historyczna odbywa się co najmniej przy okazji każdego rocznego przeglądu metody wyznaczania wskaźnika referencyjnego i po dokonaniu każdej istotnej zmiany tej metody. W przypadku wskaźników referencyjnych danych regulowanych weryfikacja historyczna odbywa się przy pierwszym opracowaniu wskaźnika referencyjnego. W przypadku kluczowych wskaźników referencyjnych przeprowadza się comiesięczną weryfikację historyczną.

Metoda wyznaczania wskaźnika referencyjnego obejmuje ocenę wyników weryfikacji historycznej, w tym procesów mających na celu zapewnienie, aby anomalie systemowe ujawnione w wyniku weryfikacji historycznej zostały zidentyfikowane i odpowiednio wyeliminowane.

Artykuł 4

Warunki mające na celu zapewnienie, by metoda wyznaczania wskaźnika referencyjnego była trwała i zapewniała obliczenie wskaźnika referencyjnego z uwzględnieniem jak najszerszego zakresu okoliczności, bez uszczerbku dla jej rzetelności

1. Administratorzy oceniają wpływ różnych warunków rynkowych na metodę z wykorzystaniem danych historycznych dotyczących skrajnych warunków rynkowych. Jeżeli odpowiednie dane historyczne nie są dostępne, administratorzy kluczowych wskaźników referencyjnych wykorzystują hipotetyczne dane reprezentujące skrajne warunki rynkowe.
2. Administratorzy stosują w metodzie takie parametry i założenia, aby uwzględnić cały wachlarz historycznych lub – w przypadku administratorów kluczowych wskaźników referencyjnych – hipotetycznych warunków, w tym obejmujących okresy charakteryzujące się największymi wahaniami na rynkach oraz uwzględniających szereg hipotez dotyczących korelacji między aktywami bazowymi.
3. Administratorzy pozaistotnych wskaźników referencyjnych oraz wskaźników referencyjnych danych regulowanych mogą podjąć decyzję o niestosowaniu ust. 2 w odniesieniu do tych wskaźników referencyjnych.
4. Administratorzy mogą podjąć decyzję o niestosowaniu dowolnego z wymogów określonych w ust. 1 i 2, uwzględniając następujące kwestie:
 - a) charakter, skalę i złożoność procesu opracowywania wskaźnika referencyjnego;
 - b) prawdopodobieństwo wystąpienia konfliktu interesów w związku z opracowywaniem wskaźników referencyjnych;
 - c) poziom swobody decyzyjnej związanej z procesem opracowywania wskaźników referencyjnych.

Artykuł 5

Warunki mające na celu zapewnienie możliwości zidentyfikowania i zweryfikowania metody wyznaczania wskaźnika referencyjnego

Administratorzy wskaźników referencyjnych prowadzą udokumentowaną ścieżkę audytu dotyczącą obliczania wskaźnika referencyjnego, w tym wszelkie oceny trwałości metody i wyniki weryfikacji historycznej.

Artykuł 6

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2022 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 maja 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca